

ELDRARØKT Í ÓRØKT

RYGT UM NÁTTINA

ÓTRYGGAR NÆTUR

Støðan hjá búfólkunum á Boðanesheiminum, er ikki nóg trygg um næturnar, sigur leiðarin, Jóngerð Guttusen

Støðan er óvirðilig og mannsminkandi

Møðin sæst í eygunum á starvsfólkunum og búfólkið roynir bara at goyma seg burtur, sigur Tóra Tórgarð, sum er avvarðandi

Áki Bertholdsen

- Í mínum hugaheimið er tað bara ein spurningur um tíð, áðrenn alt brennur saman.

Tað heldur Tóra Tórgarð, sum er avvarðandi at búfólki á Tjarnargarði.

Hon heldur, at støðan í eldrarøktini er alt annað enn nøktandi.

Hon heldur, at vaktirnar eru skerdar so nógv, at tað er ikki forsvarligt.

- Hvørja ferð, búfolk hava brúk fyri hjálp, mugu tey bíða til onkur hevur tíð at hjálp teimum, og vaktirnar yvirlappa ikki, so vaktin sum fer, fær ikki umstøður at geva vaktina, sum tekur við, viðkomandi upplýsing.

Men hon leggur dent á, at starvsfólkið á Tjarnargarði

kann ikki lastast fyri nakað, sum helst, tí tey gera sitt ítarsta.

- Tey renna og stríðast og møðin sæst í eygunum á teimum. Tað kann ikki undra nakran vissi alt brennur saman.

- Eg haldi faktiskt, at starvsfólkini mugu verða ómetaliga góð við búfólki og tey hava avgjørt hjartað á røttum staði.

- Eg haldi, at tað er hetta, sum heldur teimum uppi, men tey eru heldur ikki meiri enn menniskju. Í mínum hugaheimið er tað bara ein spurningur um tíð til bikarið flýtur yvir og tey missa hugin heilt og kasta frá sær.

- Eg síggi, at glóðin er farin úr eygunum á teimum.

Nívandi

Tóra Tórgarð sigur, at eisini búfólki leggjja merki til, hvusu sperd starvsfólkini eru.

- Tað nívur búfólki og tey fáa ringa samvitsku. Nógv av teimum royna bara at goyma seg burtur og aftra seg við at biðja um hjálp.

- Og tey, sum eru minni-sveik, skilja einki av at ongin er at hjálpa teimum, tá ið tey rópa.

- Búfólki verða eisini ótrygg av øllum sparingunum, sum eru sett í verk og tey spyrja javnan um støðuna og um fundur hevur verið sparingar o.s.fr.

Hon heldur, at hetta er ein heilt ómetaliga óvirðilig og mannsminkandi støða at seta tey í.

Tað er eisini mannsminkandi og óvirðiligt ikki at sleppa á wc, tá ið man skal og tað er mannsminkandi ikki at sleppa í song og upp-aftur, tá ið ein vil.

- Dóttir ein mann á einum ellis- og røktarheimið foraldi mæ, at nú ein dagin hevði pápi hennara sagt, at nú merkti hann av álvara sparingarnar, sum vóru settar í verk.

- Hann sipaði til, at hann var noyddur at liggja í seingini til á miðdeggi, tí eingin var at hjálpa honum upp.

- Tað er so sera, sera óhugnaligt. Tey, sum hava onkran at rópa upp fyri seg, eru kanska tey heppnu, men tey, sum ongan hava, eru av álvara illa stødd.

- Eitt starvsfólk á einum ellis- og røktarheimi gjørdi mæ, eisini greitt nú ein dagin, at tá ið hon varð gomul, skuldi hon undir ongum umstøðum á ellis- og røktarheim, so vánaligar eru umstøðurnar.

- Tað sigur eitt sindur um støðuna, heldur Tóra Tórgarð.

Hon heldur, at tað er nógv fyri, at hetta er mátin,

BRENNUR SAMAN

Í mínum hugaheimið er tað bara ein spurningur um tíð, áðrenn bikarið fyllist og skipanin brennur saman, heldur Tóra Tórgarð, avvarðandi at gomlum fólki á ellis- og røktarheimi

samfelagið fer við teimum, sum hava stríðst eitt heilt lív og hava lagt grundarlag-

ið undir tað lúksuslív, vit hava í dag.

» **Starvsfólkini mugu verða ómetaliga góð við búfólki**